

LAMBRICHTS, Jacob (Urmund 22 november 1873 – Heerlen 31 juli 1951).

Was een gewezen kloosterling en leraar aan het Koninklijk Atheneum te Elsene.

Lambrichts behoorde tot de radicale **flaminganti**sche minderheid in de **Katholieke Vlaamsche Landsbond** die zich in 1913 manifesteerde en begin 1914 van de stemming van de Vlaamse amendementen bij de schoolwet-**Prosper Poulet** een voorwaarde voor goedkeuring wilde maken. Tijdens de Eerste Wereldoorlog was hij een van de voormannen van het Brusselse **activisme**. Hij was voorzitter van de **Vereeniging van Vrienden der Vlaamsche Zaak** en werkte ijverig mee aan het totstandkomen van een Vlaams-nationale partij, de **Vlaamsche Landsbond**, gesticht op 15 juni 1916. Hij was een zeer goed redenaar; hij pleitte onder meer voor de vernederlandsing van de Gentse universiteit. Als lid van het bestuur van de eerste **Raad van Vlaanderen** maakte hij deel uit van de delegatie van de Raad naar Berlijn op 3 maart 1917.

Wegens de terughoudendheid van sommige leden van de Katholieke Vlaamsche Bond van Brussel, waarvan Lambrichts voorzitter was, en wegens de ontbinding van de Vereeniging van Vrienden der Vlaamsche Zaak richtte hij in mei 1917 de katholieke kring **Vrij Vlaanderen** op die dertien leden telde in de Raad van Vlaanderen en op een radicaal standpunt stond, dat dicht aanleunde bij de **Jong-Vlamingen**. Lambrichts was ook lid van de propagandacommissie, door **Arthur Faingnaert** in augustus 1917 opgericht.

WERKEN: *De toekomst van België*, 1915.

LITERATUUR: A. Faingnaert, *Verraad of zelfverdediging?*, 1933; – H.J. Elias, *25 jaar Vlaamse Beweging 1914-1939*, I, 1969; – H. van

Velthoven, *De Vlaamse kwestie 1830-1914. Macht en onmacht van de Vlaamsgezinden*, 1982; – L. Buning, 'Nieuw licht op het Brussels activisme', in WT, jg. 38, nr. 4 (1979), p. 193-228.

ILLUSTRATIE(S), zie: activisme.

ANNE VAN HERREWEGHEN* EN LUC VANDEWEYER